

Μερικές φορές καινούριες αόριστες πχ η ζήνη
 η ρόβη η μα έγραψε και στα χωριά σου
 γένε «είπα πρόβλημα φέτος με την κατσίκα μου»
 αντί να χρησιμοποιούν υβριστική «απέβαλε φέτος
 η κατσίκα μου» ή «έχω πρόβλημα με το γιό
 μου» αντί «έμεινε στην ίδια ζήνη».

Η ζήνη όμως η ρόβη η μα είναι αό-
 ριστη, δείγμα της αμνηστίας που υπερτά τον αμε-
 ρικάνικο τρόπο ζωής, που απορτύχει την πραγματι-
 κότητα. Αρα και χλωσιμά και φορνιά αγροί τους
 περιήγους, τον πυρηνικό κίνδυνο < κι ο 6ος με ο 7ος
 στόχος τους αμπαχία εκφράζουνε >, ζημιά δηλαδή
 και της κατσίκας και του γιου και της της ορόχης.

Γλωσσολόγοι, μαθητές, ειδικοί και αρμόδιοι συζητούνε, δια-
 φωνούνε, συμφωνούνε με το εντακτικό στο χέρι όμως δεν έχουν
 δηλώσει πως σχήματα χλωσιμά και ποήματα «έρωτες»
 είναι ν ο ο τ ε λ ε ι α χλωσιμή.

Όστε αμούβηκε κήρυγμα για χλωσική ή αντι-
εταβη κί επιβίωση.

Και η δημοτική που εργαζομε για ειδική χλωσιά,
 βήμα α ρ η ε ι μ ο

Όμως δεν είναι δη μο εικ ή μεριές ιριτόμης καταζήτης
 να γίνον πρωτόμης; αντί «ως καταστάσεις» να γράφομε
 «της κατάστασης», αντί «ως εκδόσεις» ως «έκδοσης».

Όχι το «υπό» να γίνει «πλάτω απο», το αγμαώδες να γραφτεί «αγμαωδικο».

Και ποζά αυτίμε και διαβάγομε, είναι περική και παρεξηγημένη π ρ ο ο δ ο ς .

π.χ. στην Εφημερίδα του γαού γράφεται πληροφορία «9 Μάη» «20 Νοέμβρη». Πέριζο γαυί όλοι καταβαίτομε Μάιος - γαυιυή Μαΐου, Νοέμβριος - γαυιυή Νοεμβρίου.

Και γαδερμένο γαυί σε σωστή δημοτική δά πρίς «18 του Μάη» «20 του Νοέμβρη».

Δημοτική δηλαδή αυσοιριάτιμη, ράικει καθήμερικά που να φέρει σφάβα.

Αυοίεσησαν αυδο ειθίσημα πρόβωπτα και διάφορα παράζετα. Ένας Ακαδημαϊκός - γαυρός αυτός - δήλωσε πως να να μιλήσομε καζά Εγγητιυά φρέθαι να μάδομε καζά ζένω γλώσσε, θα να είναι οι γλώσσε έτοιμεσ σε σφραγιόφιτα μωσυκία, διαζέχαι και μεταζήφαισ όπω στην επάρδη τόσο - το γέο αίμα, ο Ακαδημαϊκός Λούροσ.

Ένας ειθιμορφωσίας, μόνιμοσ αυθίσημοσ στο Παρλαί ήταν ζώω να «δαιωπέσ», σε σωρήτηση που αυοίζημε ειπε αυθίσημοσ να σόδια του: «Τι η αν δει έχομε γλώσσα...» Άραγε η να ζέει αυρα τό 1982 ο ζήυρο Αδδραχάσ,

Η ΕΛΜΕ πρόσφατα πανηγυρίζουιασ το μονοτονικό πρότυπο να γράφεται το L, το γνωστό μας i w t a, με μια τετλια στην κορφή, τον πρόεδρο άχρηστο

κόπο δεν τον υπολόγισε, αύξηση μόνο το «ανάποδο καμάρι»
μας, ο εζευρωπαϊσμός.

Εδώ είπαμε δεν έχουμε πρόβλημα ούτε γνώσεις για μετέχου-
τι η πώς κι από πότε αρχίζει το χρωστικό ζυγού-
λημα, εμπειρικά, αλλά με θεωρητική διαπιστώσαμε ότι:
Από τότε που υπάρχει κράτος, ως πούμε από τις αρχές
του αιώνια κράτος, ύπουρχία, πανευταγίμο, κενού
με κάποια εξουσία, παραμερίσανε, μάριστα πορφυ-
σανε τον κύριο διατηρητή κι ανανυστή χρωστικού
στη γαδ.

Και με το γνωστό «ανάποδο καμάρι» ο ίδιος ο
ζημιωμένος κοίτος νεοέλληνας, θα υμείρει
γνώσσα «διορθωμένη».

Λοιπόν «κ α θ α ρ ε υ σ τ α», όσα τα
γράδα της α β υ γ ε ν τ ο η β ι α σ και
π ο ρ υ γ γ ω σ α ι α σ εδώ και γινές:

Γνώσσα του κράτους - ούτε προσιθάσμα να παραλάβουμε
σι απλοί πολίτες.

Όσα γινίγει διατάμη το κράτος, όδες συμφωνίες,
συμμαχίες, απαιτήσεις, παραχωρήσεις,

α κ α ρ α ν ό η τ ε ς γιά όσους
ως πληρώνουμε.

Γνώσσα της δικαιοσύνης - Διασώφια, κλαμφορούμενος, κατήγορος

κόπο δεν τον υπολόγισε, αϊζπτε μόνο το «ανάποδο καμάρι»
μας, ο εξευρωπαϊσμός.

Εδώ είπαμε δεν έχουμε πρόθεση ούτε γνώσεις για μερική-
τη πω κι από πότε αρχίζει το χλωμικό ζεύου-
γμα. Εμπειρικά, αλλά με ωρίαιση διαπισώνομε ότι:
Από τότε που υπάρχει κράτος, ας πούμε απ' τα αρχία
του αιώνα κράτος, ύπουρχία, Πανεπιστήμιο, κωδύ
με κάποια εφουσία, παραμερίσανε, μάτιστα πορφυ-
σανε τον κώριο διατηρητή με ανανεύη χλωμολά-
στη γαδ.

Και με το γνωστό «ανάποδο καμάρι» ο ίδιος ο
ζημιωμένος κατό νεοέλληνας, δ α ν μ α ρ ε ι
χλώβα «διορθωμένη»

Λοπόν κ α θ α ρ ε υ σ τ α ότα τα
γράδα της α β υ γ ε ν τ ο η β ι α σ και
π ο ρ υ χ λ ω β ο ι α σ εδώ και γνώεις:

Γνώβα του κράτους - ούτε προωθάθεα τα παραλάβουτε
τη απλοί πορίτες.

Όσα γνίφει διατάμη το κράτος, όδες συμφωνίες,
συμμαχίες, απαιτήθεις, παραχωρήθεις,
α κ α ζ α ν ό η τ ε ς γιά όσους
εις τηπρώνουνε.

Γνώβα ως δικαιοσύνης - Διασκήρια, ελατηγορούμενος, κατήγορος

Διηγήτορες, μάρτυρες περιμένουν το δικίο κάπως
εά γα κεί ο, ίσως το βρούν.

Κι όσο πιο γρήγορα το διασπύριο, τόσο πιο σωστό το σκεπάζει.

Γνώσσα του Στρατού - παραγγέλματα, όπλα, χειρισμός, ιματισμός,
εμβάσιο αδαίων μεταφοράς - Τ' άλλα παραγγέλι-
σμα. «Εν καιρώ πολέμου» και ανάγκη να πάντων
αυτών τους και τη γνώσσα οι φανταίροι. Βράχαινε
- στον Αθωνικό ευσίτη την αραυρή «αέρα-αέρα»
που ανεγείνησε - για ένα ζεφρέτο διάστημα - με το
πρώτο νύκτωρ του φασισμού.

Γνώσσα της Παιδείας - και στο τυπαστήριο η γάτα πρώτα
ήταν γραμμένη «χρήση», έπειτα γράφτηκε γάτα,
- ο κώδικας έμεινε «κώδικας» ποζέ κωδώνι.

Επειτα γρήγορα «καθομιμούμεται» στο λαό, έπειτα
στο μεσαίο τάξος, ένας καθημερινός το δέχτηκε, άλλος
την ζόρκαζε. Σηα Τυμνάσια μήκος. Ο Τυμνασιάρχης
μας Γαρδίας που δίδασκε Αρχαία μας καλούσε:
«ζαβούσα το βιβλίον σου εχθές», μας μάζωνε:
«έρωτωμένη μὲν του γαθύος ἀφωτοτέρα, μὴ έρωτω-
μένη δ' και της γέσης ζαχιστέρα». Ομως
πήραμε γένση, μας «δίδαζε» Έρωτωμένη, Σοφομένη.
Πώρα παρατάβα πως μας έσπιτε μέρος στα νεί-
μετα που γ' αυτόν ήταν μωτάντα και στα εμείς
ότι προτάβορε.

Οι έσοχοι κατοικητοί μεταφραστές δημοσιωστές
φραβύθουσι Σιδάφουσι, Μεταχρητός κ.ά., τότε άγνωστοί

Διηγήτορες, μάρτυρες περιμένουν το δίκαιο κάπως
 εά γα ~~Χ~~εί ο, ἴσως το βροῦν.

Κι όσο πιο γρήγορα το διασπείρο, τόσο πιο σωστό το ερωταίδι.

Γνώσσα του Στρατού - παραχρήματα, όπλα, χειρισμός, ιματισμός,
 ευδαίμο αδαίτων μεταφρασθ. Τ' άλλα παπαγαλι-
 σμια. «Ἐν καιρῷ πολέμου» και ανάγκη ναίρουν
 αιδάτω τους και τη γνώσσα η φανταίρει. Βράχαινε
 - εἶον Ἀβελνικό εἰσὶν τῶν κραιφῆ «αέρα-αέρα»
 που αναγίτησε - γα ἔτα ζεφρέτο διάστημα - με τῶ
 πρώτω γίυε το φασιόμου.

Γνώσσα της Παιδείας - και στο μπαχαφείο η γάτα πρώτα
 ἴτανε γραμμένη «χαζή», ἔπειτα γράφτηκε γάτα,
 - ο κώδων ἔμεινε «κώδων» ποζέ κουδόνι.

Ἐπειτα γίγο «καθορισμένη» στο λαομουέ, ἔπειτα
 εἰς μεσαίε γάτῆς, ἔτασ καθηγητῆς το δέκτηκε, ἄλλο
 τῶν ζόρκαζε. Στῆ Συμβάσια μήτος. Ο Συμβασιάρχης
 μας Γαρδίας που δίδασκε Ἀρχαία μας καλοῦσε:
 «ζαβοῦσα τὸ βιβλίον σου εἶδές», μας μάζωνε:
 «ἔρωτωμένη μὲν τοῦ ἰχθύος ἀφωτοτέρα, μὴ ἔρωτω-
 μένη δὲ και τῶν γίωθῆς ζαριστέρα». Ομως
 ἴπαμε γέυση, μας «δίδαζε» Ἑυριπίδῃ, Σοφοκλή.
 ἴωρα παρατάβα πῶς μας ἔστυνε μέρως στα κεί-
 μετα που γ' αὐτόν ἴταν φυττάτα και ὡτα εἰμῶ
 ὅτι προτάβομε.

Οι ἔστοι πατοῖται μεταφραστῆς δημοσιωστῆς
 Ἀραβόλογος Σιδάφου, Μεταχρητός κ.ά, τότε ἀγνωστοί

- στα σχολικά προγράμματα -

Συνεχίσαμε την πομπή μας :

Γνώσσα του Τύπου - άλλη κύριο άρθρο άλλη χρονογράφημα, οι συντηρητικοί εφημερίδες άλλη με σι φημιώδεις άλλη.
« Ζητείται δεωοινίς εργαγίαιμος », ως κώρα σι αγγίς καθαρεύουσα.

Γνώσσα των αριστέρων πομπών, δεν αιδόφουε παχίδες ως κρυφακαθρεύουσα, ως κωμική μετάρραγος ούτε ως ακανόντες ζέρες ζέρες « π ρ ο τ ε έ ς, γ ι α φ κ ε ς ».
Οι σύντροφοι και διάδοχοι δημοτικώς μαρτυρήσανε.

Όταν κι όπου η γνώσσα ζητούργη αζεχέριστη απ' τους κοινούς ανθρώπους δέχεται να αφομοιωθεί και γόγια καινούργια και παήματα.

Πριν δύο-τρεις χρονιά σι βραβιώτες βτό « αμπερί » τους δώσανε ηγηθονικό « αμπεριά », για κωφία του Παρνασσού φάχτανε τωρούχια με φαιτό βραβιτωτικό ηγικό από τό « κρουθούκ » τὰ είπαν « κ α β α τ σ ο υ κ λ ι α ».

Σε παροικίες ελληνικώς αυτιά σι μεταλάτρες, τα ητηρώματα κωφωθιόν δαχέιουνε αδιακωπα ζέρες

- στα σχολικά προγράμματα -

Συνεχίσαμε την παρουσίασή μας :

Γλώσσα του Τύπου - άλλη κύριο άρθρο άλλη χρονογράφημα, οι συντηρητικοί εφημερίδες άλλη με οι ηγετικές άλλη.
« Σημειώνεται θεώοινις εμφατικός » ως κύρια οι αρχικές κεντρικές.

Γλώσσα των χριστιανικών παιδιών, δεν αφορούσε παχίδες ως κρυφά κεντρικές, ως κεντρικές μεταφράσεις ούτε ως ακατέλετες ζέρες ζέρες « π ρ ο τ ε έ σ , χ ι α ρ κ ε σ ».
Οι σύντροφοι και δάσκαλοι διανοητικά μαρτυρούσαν.

Όταν κι όπου η γλώσσα γίνεται αφεύρεση από τους κοινούς ανθρώπους δέχεται και αφομοιώνει και γόμα καινούρια και παλαιά.

Πριν δύο-τρεις χρόνια οι βρασιώτες στο «αμπί» τους δώσανε ηγετικό «αμπί» για χωριά του Παρνασσού φτιάχτανε τσάρουσια με φυτό βρασιώτικο από το «κασουτσόκ» τα είπαν «καβάτσον κλια».

Σε παρομιές ελληνικές αυτές οι μεταλλάξεις, τα ηγετικά παραβιώνε δαπάνε αδιάφορα ζέρες

ἀγνωσίες: τα καρφέαρ (CAR FARE), τα κάρνα
 «καρφέρια», τον συστέμναρ (WATCH-MAN) τον
 γένε «βαταμάρου».

Μερικὸς ἀγνωσίες γέζεις που οἱ ἀπλοὶ ἀνθρώποι το
 ἀνοῖνε βραβά, βρίσκοντε ἀνίσωχο πόνμα β ω β τ δ:
 πρ. η δυσεντέρια την κάρνατε «αυθεντέρια» δηλ. γένε
 κ' ἀντρο, το πῦντο «επιζυκίο», «δατακίος»
 - ο φαναιός, «επιζυκία» των τανζόκλα, «κουζόβερ»
 το πονζόβερ = χωρίς μανίμα, «εζίντρο» το γόντρο,
 «θηνρωιδί» τον ἀπρεσιδύ.
 Ἐμεῖς κινὰ τα κατατάζαμε «καταβά», ἀς
 γαρούμε, εἶναι δείγματα πως ο γ ο υ ς β ο υ γ ε υ ε ι.

Κι αν η προηγήτη μας τεχνολογία μερούσε πόνη
 ευαισθησία, πόνη ενέργεια κατατάζατε ο γ ο υ ς για
 η « γ ο β ε γ τ ε ρ ι α » καὶ πόνη γὰ τα
 παιδαγωγία « β ν α κ - μ π α ρ » δὲ διακρίνει
 την υγία μας φώστας ἀπὸ το κρώβεις της.

Και τα γάθου γοιπόν δείγματα υγίας,
 Ἐμεῖς δε γράφομε οἷτε μας κρηάγονται εζυιονάδες:
 ὁποῖος ζεκαρῖει το του που δουβεί απ' το του
 που ἀκρηβένεται δὲ κατατάζει ἡ γέμε.

Ἐξάττου ὅπου η παρουσία του γασού εἶναι μετλατή
 και δὲν παραμερίζεται εὐδαιμονική ο κωτός ἀθρῶνας,
 η φώστας διακρίνει ἡν ἀζία και η ευραβία της.